

Bezoek Slikken van Heen

Tekst: Anne Marijke Elema

Foto's: Anne Marijke Elema

Zaterdag 9 maart werd een bezoek gebracht aan de Slikken van Heen. Een prachtig natuurgebied op de grens van Zeeland en Brabant. De Slikken van Heen bestaan uit voormalige zandplaten, slikken en schorren. Door het afsluiten van de Philipsdam in 1987 zijn de gebieden drooggevallen en ontzilt. Het zoete regenwater spoelde alle zout uit de bodem. Het gebied is nog steeds sterk in ontwikkeling. Het bestaat uit een parkachtig landschap, waarin bosschages en open gedeelten elkaar afwisselen. De variatie wordt bevorderd door begrazing met onder andere Konik-paarden en Schotse hooglanders (bron: www.hetzeeuwse-landschap.nl)

Maarts viooltje

We hebben de Slikken van Heen vaker bezocht, maar dat maakt niet uit. Het gebied blijft je iedere keer verbazen. Gelukkig werkte het weer ook mee, want de voorspelde regen bleef uit en in de luwte met het zonnetje erbij was het genieten. Dat het voorjaar in aantocht was, was op diverse plekken zichtbaar door het Maarts viooltje, Klein hoefblad en Madeliefje. Al struinend door het gebied schoot er nog een Haas weg en hebben we sporen van een Ree gevonden.

Genietend van de weidsheid van het gebied.

Dat dood hout of ander plantenmateriaal op de grond belangrijk is voor de natuur, bleek wel uit de gevonden paddenstoelen. Vol verwondering werd er naar een prachtig rode bekerzwam gekeken en ook een ander exemplaar mocht rekenen op veel belangstelling van de groep.

Helaas was deze al in verre staat van ontbinding. Alleen zijn botjes waren nog over en zelfs daar hebben we niet alles van gevonden. Het was in ieder geval een mannelijk exemplaar geweest, want op zijn kop zagen we duidelijk de uitsteeksels waar ooit het gewei had gezeten. Gelukkig vonden we onderweg ook verse sporen van een andere ree, te weten afdrucken van reehoefjes. Turend over het water bij het kijkscherm zijn Wilde eend, Fuut en grauwe gans gespot en ik had eerder al drie Zilverreigers en een Blauwe reiger gezien. Verder was het rustig op het water.

Lopend langs het Schelde-Rijnkanaal werd nog het nodige vuil verzameld. Tijdens de ledenvergadering werd de suggestie gedaan om tijdens onze maandelijkse tochten ook meteen wat zwerfafval op te ruimen. Goed idee dat meteen in de praktijk werd gebracht. Zo laten we de Slikken van Heen nog mooier achter.

Dringen bij de paddenstoel.

Dit is 'm dan. Zeker het bewonderen waard.

Een close up van de onderkant.

De paden op, de heuveltjes af.